

LXXVIII.

B e t æ n k n i n g

over

Forflag til Lov om Ophævelse af nogle de Militaire i visse Retshforhold hidtil paahvilende Indskrænkninger.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg den 23de Mai 1870.)

Da Krigsministerens Udtalelser under den første Behandling af nærværende Lovforflag stillede i Udsigt, at der fra Regjeringens Side deels ad administrativ Bet, deels ad Lovgivningsveien vilde blive stræbt henimod Fyldestgjørelsen af de Formaal, som dette Lovforflag havde sat sig, har Udvalget ladet dets Behandling hvile, indtil de behudede Skridt forelaae. Man har derefter nu modtaget den som Bilag hørtrykte Skrivelse fra Krigsministeriet af 18de d. M., hvori der deels gjøres Rede for de Bestemmelser, der ere trufne med Hensyn til det i Lovforflagets § 2 omhandlede Forhold, deels meddeles Oplysning om, at Ministeriet har samlet Materiale til et Lovudkast om det, der er Gjenstand for den anden Deel af Forlaget: Ophævelsen af Indskrænkningerne i de Militaires Formuesraadighed og Contractsfrihed.

Hvad nu det førstnævnte Punkt angaaer, vil det sees, at den ved kongelig Resolution af 14de Marts d. A. iværksatte Forandring i det Hidtilgjældende væsentlig gaaer ud paa, at Capitainer og Ritmestre aldeles fritages for Forpligtelsen til at godtgjøre en fast aarlig Indtægt udenfor Lønningen, og at der for Premierlieutenanter paa ældst Gage skeer en Nedsættelse fra 600 Rd. til 450 Rd. — Ifølge Kundgjørelse for Søværnet ere tilsvarende Bestemmelser ved kongelig Resolution af 4de April d. A. blevne trufne for dette. Det maa derhos antages at være Meningen af de i Krigsministeriets Skrivelse citerede Bestemmelser af Tjenestereglementet af 22de Marts d. A., at der for Secondlieute-

nanters og andre ikke fast ansatte Officerers Vedkommende overhovedet ikke udfordres nogen Giftermaalstilladelse, medmindre de ere inde til Tjeneste (hvillet ogsaa er udtalt i et Circulaire fra Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet til samtlige Biskopper af 28de April d. A., D. T. p. 333), og at der selv da ikke kræves, at de skulle paavise nogen Indtægt udenfor Lønningen.

Udvalget skal ikke indlade sig paa nogen Drøftelse af Spørgsmaalet om, hvorvidt det er correct, at Bestemmelser om dette Forhold ere trufne ad administrativ Bet, men skal blot tage det Forbehold, at det ialfald kun er Ophævelse — fuldstændig eller deelvis — af de tidligere Forkrifter, der kan skee ad denne Bet. Hvad Realiteten angaaer, da naaes ganske vist ikke fuldstændig det, som det nærværende Lovforlags § 2 tilfigter, og som Udvalget vilde finde ønskeligt; thi for de faste Lieutenanter er den tidligere Forpligtelse i det Væsentlige bibeholdt. Men, idet Udvalget paafskønner den Smødekommen, der er viist fra Regjeringens Side ved det, der er foretaget, finder man det ikke tilraadeligt for Tiden at forsøge paa at drive Sagen videre, saameget mindre, som man troer at turde stole paa, at de Betænkneligheder fra Afdelingschefernes Side, som man antager at have været den væsentlige Hindring for den fuldstændige Ophævelse af de paagjældende Bestemmelser, efterhaanden ville vige for Tidsaadens Krav og for en rigtigere Bedømmelse af Forholdets virkelige praktiske Stilling.

Da der nu derhos efter Krigsministeriets